

inde sinus fauces delatus, tandem Corcyram pervenit; præteritique temporis moram diligentia ac virtute sarcire conatus, ubi amici Regis triremes sibi adjunxisset, egregium aliquod in hostes facinus meditabatur. Verum repente ingens mutatio præter omnium vota consecuta, universam consiliorum rationem perturbavit: non ejusmodi ab Philippo mandata se habere Andrea Auria dicente, ut suas Venetæ classi triremes confoeciaret. Qua re Senatus vehementer commotus, ac justo dolore percitus, conquerebatur: *ingentes apparatus, militum florem, triremium robur inutiles ad Fæderam cunctatione, una tantum Hispanici auxilii spe absumpta; adulta jam æstate nihil actum; quæ summa adseveratione polliciti fuerant, minime præstitisse. Quam igitur spem de fœdere reliquam? quid in sociis firmenti esse, dum bello difficillimo communi cum hoste implicita Republica, quæ nulla impensa summa cum facilitate, utpote quæ in promptu, atque expedita essent, exhiberi auxilia possent, vel pernegarentur, vel exitiali mora protraherentur?* Pontifex quoque eam ob rem anxius regios compellere, querelas fundere, ad Auriam literas dare non cessabat: moras abrumperet; optimi Regis menti, ac fidei turpem derelictorum sociorum notam non inureret; turbulenta tempestate Reipublicæ non deesset. At regii varias excusationes necere. Aurias, se quidem Pio satisfacere paratum esse, affirmabat; mandata ad ea, quæ cuperet, perficienda non sufficere; certio-rem de conjungenda cum Venetis classe Regis sententiam expectari oportere, contendebat. His permoti Patres Zannio injungunt, Auria non expectato, consilia, quæ e dignitate, atque utilitate Reipublicæ sibi videantur, quæve rei opportunitas objecerit, capiat; ne diutius classem inutili otio torpere sinat.

Pristinus interim ille in Pio ardor animi, quo initio Venetorum causam amplexus fuerat, assurgebat; reliquis deterfis curis, ac sollicitudinibus, totus in christianam rem incumberebat; in fœdere procurando, auxiliis parandis, Principibus in communem hostem incitandis versabatur. Duodecim Venetæ triremes pontificio ære Anconæ armantur, earum imperio Marco Antonio Columnæ, Paliani Duci, tradito, qui statim ad Senatum plenas officii literas dedit, quibus egregium in Rempublicam studium testatus, eximia in se, patrem, familiamque

Andreas
Auria ne-
gat confo-
ciandæ
classis man-
data se ha-
bere.

Senatus ad
Zannium
mandata.